

Revoluce 17. listopadu 1989 nebyla "pokojná ani sametová", ale "ukradená a hadrová"

Provolání studentů k 1. výročí 17. listopadu.

Spoluobčané, přátelé! Nechceme slavit 17. listopad, není k tomu důvod. Nechceme, aby staré nomenklaturní kádry vyšly do ulic a smály se nám do obličejů. Již není důvod, nazývat naši revoluci "sametovou". Je to totiž revoluce "ukradená". Dostává se zklamání a nedůvěra k vládě a ke zvoleným politikům. Požadujeme odchod všech bývalých komunistů ze scény. OF ztratilo kredit, který ve společnosti získalo svým vystupováním. Opět se stáváme svědky pohrdání prostým člověkem. Polovičaté informace můžeme slyšet i od našeho prezidenta. Měl by se zamyslet, proč klesá jeho obliba. Jeden z našich základních požadavků nebyl dosud splněn. Veškeré vyšetřování událostí 17. listopadu zcela zkrachovalo. Je stále jasnější, že klíč k této události leží někde úplně jinde. Chceme znát pravdu. Je možné, že prezident a někteří členové vlády vědí víc než my. Požadujeme úplnou pravdu o událostech 17. listopadu. Dosavadní mlčení je již neúnosné!

Za redakci textu: FAMU, DAMU, Elektrotechnická fakulta ČVUT, Právnická fakulta UK, Fakulta sociálních věd UK.

(zkrácený text zveřejněný 25. 10. 1990)

V svolání studentů jsou i pasáže, se kterými ani dnes nelze souhlasit. "... požadujeme důsledný přechod na tržní hospodářství... předpokladem občanské spokojenosti je spokojenost ekonomická. A pak je jedno zaměstná-li Čech Slováka, Slovák Čecha, Žida, Róma, nebo zda je jejich ředitelem Vietnámec.

Vy generace našich rodičů jste žili na dluh, na úvěr. Na náš úvěr, na dluh svých dětí. Nevyčítáme vám to, pouze nesmíme připustit, aby se tento dluh zvyšoval".

Za tuto generaci rodičů tehdejších studentů bych rád prohlásil, že jsme na žádný úvěr ani dluh nežili. Naopak, všichni jsme se snažili rozmnožovat státní majetek co nejvíce, stavěli se statistice bytů, továrny, obchodní střediska a školy, jesle, nemocnice, dálnice, metro, kulturní střediska, Domovy dětí i důchodců a mnoho dalšího na úseku sportu nebo kultury. Všechny fabriky a podniky běžely na plné obrátky, státní dluh byl směšný, sedm miliard! Dnes přes 600 miliard. Jen roční rozpočet činí manko 118 miliard. Dodnes si musíme přiznat holou pravdu. Kdyby ten minulý režim nehospondařil dobře, dodnes by nebylo z čeho žít, co prodávat a rozkrádat. Nebyla nezaměstnanost, nebyla

buržoasie, ani panská šlechta, nebylo žebráků, bezdomovců, národ nevyvíral. Tohle všechno by právě studenti měli znát! Jak mohou tvrdit, že nezáleží, kdo je v naší zemi pánem, kdo ředitelem, cožpak cizáci mohou mít zájem, aby náš stát prosperoval? Těm jde a vždy šlo jen o zisky. Na chudý lid žádný kapitalista nebral nikdy ohledy. Proto je nesmírně důležité, aby náš lid byl vlastním pánem ve své zemi, aby nám neporoučel žádný Vietnámec nebo Němec, dokonce sudeták, nebo kolaborantská šlechta!

Havel nechtěl obnovit kapitalismus!

Čtete-li dnes některé názory představitelů Charty 77, nebo OF, neubráníme se pocitu ošklivosti a odporu nad jejich drzostí a nemoralitostí. Jedině republikáni a zejména dr. Sládek dokázal odhalit pravou podstatu jejich politiky a veřejně jí pranýřovat. Nevěřili jsme mu. Vývoj událostí mu dal plně za pravdu.

Václav Havel v projevu 16. prosince 1989 v Praze:

"Především děkuji Československé televizi, že mi umožnila říct vám několik věcí. Napsal jsem si to dnes dopoledne a budu to číst z papíru, protože nemám rád podvodny ... nejprve bych měl říct něco o sobě. Dvacet let tvrdila oficiální propaganda, že jsem nepřítel socialismu, že chci v naší zemi obnovit kapitalismus, že jsem ve službách světového imperialismu, od něhož přijímám tučné výslužky, že chci být majitelem různých podniků a vykořisťovat v nich lidi a tak dále a tak dokola. Byly to všechno lži, jak se záhy přesvědčíte. Zítřka tomu bude měsíc, co policie brutálně zmasakrovala pokojnou manifestaci. Studenti si chtěli připomenout výročí podobného masakru, kterého se dopustili nacisté. Zahájili stávkou, která bude teprve s odstupem času pojmenována. Zatím tomu říkáme "pokojná revoluce". Studentům vděčíme za to, že této revoluci dali její krásnou, mírumilovnou, pokojnou a řekl bych přímo láskyplnou tvář. Byla to vzpoura pravdy proti lži, čistoty proti špině, lidského srdce proti násilí. Kulturní obec se pak zasloužila o to, že jsme mohli navázat na nejlepší tradice spojené s ideálem míru, které představují jména Jiříka z Poděbrad, Komenského, Havlíčka, Štefánika, Patočky.

Má-li člověk cit a svědomí a má-li odvahu se rychle rozhodovat, nemusí se bát, buď to k něčemu bude nebo ne. Ale zkazit se tím vlastně nic nedá. To věděl Masaryk, když se rozhodl pro samostatný československý stát, to věděli i zakladatelé Charty 77. Dnes můžeme

říci, že založení Občanského fóra byl dobrý krok. Závratnou rychlostí se probudil celý národ."

Již po prvních parlamentních volbách a pak stále častěji se národ mohl přesvědčit, jak pravdivá a upřímná slova to byla. Havel nejen bažil po majetku své kolaborantské rodiny, a jediné kapitalistický pořádek mu mohl splnit všechny jeho požadavky. Ale i svou politiku zaměřil proti zájmům společnosti, proti odkazu Masaryka a Štefánika, (když na Beneše si nevzpomněl). Jeho zásluhou zanikla Československá republika, jako prezident zbaňbě utekl od zodpovědnosti. Naopak, potupně se omluvil sudetským nacistům, kteří umožnili Hitlerovi již v roce 1939 zlikvidovat naši republiku. Rovněž je známo, že celá Charta 77 byla štědře dotována finančně z nejhrůznějších fondů a center, převážně ze Západního Německa. Havel se jistě ještě dnes pobaveně směje někde u piva, jak se mu tehdy podařilo oklamat národ. Jedině ten Sládek, s tím byly vždy problémy. Dokonce kandidoval na prezidenta. Uměl mluvit a měl vliv na posluchače. To muselo přestat.

Proč vlastně?

Pod tímto názvem si mohli občané přečíst v tisku ze dne 4. a 6. února 1992 výsledky vyšetřovací komise pro objasnění událostí 17. listopadu 1989. 29. listopadu 1989 byla jmenována společná komise FS a ČNR pro vyšetření událostí 17. listopadu. Složení komise: Předseda J. Stank (KSC), tiskový mluvčí JUDr. L. Fanty z ČSS, dále V. Bartoškova za ČSL, J. Ládr (ČSS), F. Hochman za KSC, za bezpartijní V. Štix, J. Kůsová, A. Kocurová, za KSC ještě A. Džupina. Za studenty: V. Bartuška, R. Kříž, J. Bubeník a J. Solil. Jako experti byli do komise přizváni JUDr. O. Motejl, později nahrazen JUDr. M. Hulíkem a JUDr. J. Danisz oba ze OF.

Jelikož výsledky šetření nebyly uspokojující, následným šetřením bylo zjištěno, že tři členové komise byli tajnými spolupracovníky StB !!, byla dne 20. září 1990 zvolena druhá komise ve složení:

Předseda Jiří Ruml (OF), místopředseda J. Pospíšil (OF, ODS), mluvčí P. Toman za OFODS, tajemníci Jiří Diensbier ml. (OF-OH) a Jan Vidim (OF-ODS), dále pak Št. Bačinský (VPN), E. Baštigalk (SNS) J. Bobovnický (KDH), P. Burian (OF-ODS), Št. Glezgo (VPN), M. Krejcar (HDS-SNS), J. Šepetka (VPN), dr. Cikánek

Vyhoštění Arafata

Vláda rozhodla, že Arafat může být vyhoštěn do exilu, ale neuvedla kdy a kam

Proč jedni mohou diskutovat o vraždě a jiní nemusí ani pomyslet na svobodné vyjádření názoru. Představme si, že bychom začali na stránkách Republiky diskutovat o tom, zda nějakého Slováka, Róma nebo Němce zabít, vyhostit či izolovat.

Izraelští politici hrozí, že po poslední sérii sebevražedných atentátů v Jeruzalémě a Tel Avivu zakročí proti prezidentovi palestinské samosprávy Jásiru Arafatovi. Vláda rozhodla, že Arafat může být vyhoštěn do exilu, ale neuvedla kdy a kam.

Ještě dále zašel vicepremiér a bývalý starosta Jeruzaléma Ehud Olmert.

"Usmrcení Arafata je jednou z možností, jak ho odstranit jako překážku míru," řekl v rozhovoru pro izraelský rozhlas.

Zabití Arafata podle médií navrhoval také ministr obrany Šaul Mofaz, ale premiér Ariel Šaron to rezolutně odmítl.

"Řešením může být i neprodyšné uzavření Arafata v jeho sídle v Ramalláhu bez kontaktů se světem. Byl by jako vězeň v cele. Dostával by dvakrát denně přiděl potraviny, ale nemohl by se s nikým setkat, svolávat tiskové konference, dávat interview nebo používat telefon," dodal Olmert, který je ministrem obchodu a členem Šaronovy strany Likud.

Izraelská hrozba vyvolala řadu protestů ze zahraničí včetně Washingtonu, který je hlavním izraelským spojencem. V sobotu se pak na palestinských územích na Arafatovu podporu shromáždily desetitisíce Palestinců.

Podle izraelského deníku Maariv šéf kontrašpionážní služby Šin Bet Avi Dichter řekl při interních debatách, že by bylo lepší Arafata zabít než ho vyhostit. Dichter se domnívá, že smrt palestinského vůdce bude mít krátkodobý efekt a vyvolá protesty na palestinských územích, které potrvají jen několik týdnů, zatímco exil by ho vrátil na světovou scénu a přinesl by mu sympatie, napsal Maariv.

Další izraelský list Jediot Achronot napsal, že podle několika ministrů není Arafatovo vyhoštění na pořadu dne. Ariel Šaron nechce jít hlavou proti zdi, nechce se postavit celému světu a určitě nechce jít proti Američanům, řekl listu jeden z ministrů.

Ministryně školství Limor Livnatová ale tvrdí, že Šaron nebude váhat s rozhodnutím o vyhoštění. "Přes naše důležité přátelské vztahy s Američany nemůžeme přijmout, aby nám dávali rozka-zy," rekla Livnatová.

A.V.

za kancelář FS.

Jelikož se zjistilo, že P. Burian byl registrován jako agent StB, vzdal se členství v komisi. Později odstoupil i J. Diensbier. Za studenty byli do komise jmenováni: Martin Benda, F. Donner a D. Šuman. Komise skončila vyšetřování až 31. 12. 1991. Vyslechla 279 svědků, popsala 1645 stran psaného textu. Soustředila písemný materiál včetně dokumentů v rozsahu celkem 32.897 stran psaného textu!!! Jestliže závěry první komise nevyřešily vůbec nic, druhá komise vyřešila všechno! Člověk se při tom pobaví.

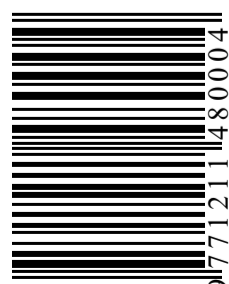
Komise došla k těmto výsledkům:

1. komise: Je důvodně podezření, že zásah proti studentům byl předem naplánován. Není to pravda, zásah nebyl naplánován předem.
2. Podezření na existenci dvou center pro řízení vlastního zásahu policie se nepotvrdil. Dvě velitelská místa s odlišnými informacemi neexistovala.
3. Objasnění desinformace o smrti studenta Martina Šmída nebylo první komisí náležitě provedeno. Závěr naší komise: objasnili jsme původ i záměr této desinformace.
4. Činnost KGB v den manifestace vedla k domněnce, že byla o situaci informována, i když se neprokázal její vliv na provedení zásah proti studentům. Potvrzujeme, že KGB byla o situaci informována, ale žádný vliv na události 17. listopadu 1989 nebyl prokázán.
5. Pokud první komise neobjasnila činnost StB při zásahu na Národní třídě, naše komise tuto činnost zjistila jak před, během i po zásahu. Bývalý poručík SNB L. Živčák, údajný mrtvý student Šmíd hrál v událostech 17. listopadu pouze okrajovou úlohu.
6. Závěr první komise připouštěl možnost, že zásah na Národní třídě měl vést k odstranění politického vedení KSC. Závěr naší komise zásah na Národní třídě neměl vést k odstranění politického vedení KSC!

Dokončení na straně 2

Tak se nám ta republika pěkně rozpadá

(Reminiscence k nedávnému výročí založení Československé republiky, které si připomínají již jen Republikáni)

Dalo by se říci. Co se dozvídáme z posledních zpráv?

Nejen sudetáci, ale už i Lichtenštejnové chtějí zrušit Benešovy dekrety. Chtějí "vrátit" území, které by bylo velké jako třetina Moravy.

V Sedmičce Nova opět poukázala na to, jak poslanci hájí naše zájmy v cizině. Obzvláště KDU-ČSL, která

svými pravidelnými návštěvami na Sudetoněmeckých srazech a jiných podobně vlastizrádných akcích viz. otevření kanceláře Sudetoněmeckého Landsmanschaftu v Praze opravdu hájí naše zájmy.

Co dál? Otevřou sobotní noviny a na titulní straně obří nápis, že po vstupu do EU utratí naše domácnosti až o 800 Kč více za energii, tj. plyn a elektřinu. Musíme jít s daněmi ruku v ruce s Evropskou unií. Teď, když jsme si vstup odsouhlasili, se prý nedá nic dělat. Také mě zarazilo, že tato skutečnost byla našim vyjednávačům známa už před referendem, ale že bychom se o ní dozvědě-

li? Nic, vše záměrně zamlčeno naší vládnoucí klikou, která od roku 1990 mění jen názvy stran, pravou a levou politiku, ale postup používá stále stejný jako před rokem 1989.

I Havel se dočkal ocenění. Řád T.G. Masaryka mu byl propůjčen doživotně. Tatiček Masaryk se musí obracet v hrobě. Prý za zásluhy o stát. Vždyť náš stát nechal jen tak rozdělit, nazval jej smradlavým nevětraným pelemchem (o který se mimochodem zasloužil on) a ještě byl světe div se po osmé navržen na Nobelovu cenu za mír. Hlavně, že šel ruku v ruce s americkou představou o

míru, tj. podpora všech amerických teroristických činů, viz. bombardování Kosova, poslední útok na Irák apod.

Co k tomu všemu dodat? Nechápu, proč naši občané volí stále ty samé ráboby politiky, kteří opravdu, ale opravdu zastupují naše zájmy. Do Evropského parlamentu je potřeba zvolit ty, kteří se nestydí za naši malíčkovou republiku, a kteří se nebojí naše zájmy opravdu hájit!

Martin Mynařík

Revoluce 17. listopadu 1989 nebyla "pokojná ani sametová", ale "ukradená a hadrová"

Dokončení ze strany 1

K úloze V.Havla:

Celý týden trávím mimo Prahu na Hrádečku a připravoval se svými spolupracovníky manifestaci na 10. prosince 1989 a zabýval se uměleckou tvorbou. Do Prahy přijel ne proto, aby se stal vůdcem propukající revoluce, ale aby se zúčastnil představení Respublika II, ve které byla ukázka jeho hry. Proto se také dostavil do stávkového výboru ve společenském obleku. Taktika V. Havla spočívala v naprosté otevřenosti, potvrzuje to i organizace hromadného setkání opozice, které bylo prováděno telefonicky, a které bylo samozřejmě odposloucháváno StB. Ta byla šokována žertem V. Havla, který údajně pozval i Evženu Erbanu, člena ÚV KSČ! V průběhu setkání všech zástupců opozičních sil bylo vyhlášeno založení Občanského fóra.

Angažovanost disidenta Petra Uhla.

Hned po zásahu policie proti studentům večer 17. listopadu se rozšířila zpráva, že byl brutálně ubit nějaký student. Druhý den 18. listopadu odpoledne vydává neověřenou zprávu Agency France Press o čtyřech mrtvých studentech, dva hoši a dvě dívky. Okolo 18 hodiny nahrává informaci o mrtvém studentovi paní Dražská v bytě Paynů na kazetu. Tu pak odváží Petru Uhlovi. V té době již policie zveřejnila zprávu, že se jedná o omyl. Dva studenti se jmenovali Šmíd Martin žijí. V téže době požadují zahraniční agentury informaci o mrtvém studentovi po pi. Šabatové. Ve 21,40

hod. Reuter dálnopisuje neověřenou zprávu o mrtvém studentovi. Ve 22,15 hod. telefonuje P.Uhl tutéž zprávu na základě kazety od Dražské do Svobodné Evropy. Zpráva pak byla odvyšována všemi zahraničními stanicemi. Co k tomu dodat. Petr Uhl byl sice krátce nato zatčen a uvězněn, ale nový prezident Havel mu udělil milost.

Vše bylo poskvrněno velkou lží. Brzy se ukázalo, že vše bylo připraveno do posledního detailu a také se dle toho postupovalo. Mrtvý student měl zastoupit druhého Opletala z roku 1939, aby byla dodržena paralela mezi fašismem a komunismem. Kdosi to pokazil, jinak vše dopadlo jak mělo.

Proč vlastně kdo zná odpověď?

Komise FS zjistila, že 17. listopadu nebyl veden žádný útok proti vedení KSČ. Ale již v roce 1995 se zveřejnily některé materiály, dokazující opak. Vrcholné dílo T.G.Masaryka bylo zničeno, 28. říjen zůstal v kalendáři, každý ale ví, že je svátkem neexistujícího státu. Zničili ho ti, kteří se tak pokrytecky hlásili k Masarykovi. Přijít to muselo. Byli jsme na řadě. Začalo to pádem Sovětského svazu a končilo to Rumunskem. Sliby pronesené na Letné nebo na Václavském náměstí byly velmi brzy zapomenuty. Zůstala nám už jen slabá útěcha, jak to komentoval nedávno i V. Havel, aby pravda a láska přece jen alespoň tu a tam zvitžila.

J.Peška, Brno

Co potřebuje Irák a Iráčané

Dokud Spojené státy zůstanou v Iráku okupační silou, politická stabilita zde nebude

Spojené státy chtějí, aby se svět na dárcovské schůzce, která proběhne v Madridu, zaručil miliardami dolarů na obnovu Iráku. Odpovědí světového společenství by mělo být jednoznačné "ne". Dlouhodobá obnova Iráku nevyžaduje zahraniční finanční pomoc. Vyžaduje politickou dohodu a ta bude možná až po stažení americké armády. Miliardy dolarů, které USA požadují, by měly směřovat na skutečně naléhavé potřeby, jako je boj proti AIDS či hladomoru.

Bushova administrativa pravděpodobně rozpoutala válku proti Iráku proto, že měla v úmyslu učinit z této země novou základnu pro dlouhodobé vojenské operace v oblasti Perského zálivu. Po teroristických útocích v září 2001 chtěla stáhnout své jednotky ze Saúdské Arábie a jako novou dlouhodobou operační základnu si podle všeho zvolila Irák. Právě proto se Amerika tak silně staví proti předání suverenity Iráčanům. Skutečně suverénní Irák by mohl Američanům sdělit, aby se stáhli ze země.

Dokud Spojené státy zůstanou v Iráku okupační silou, politická stabilita zde nebude. A bez politické stability je nepravděpodobné také hospodářské zotavení. Mnozí Iráčané pokládají USA za koloniálního okupanta a američtí vojáci jsou proto terčem útoků nejen ze strany oddaných stoupenců S. Husajna, ale i nejrůznějších iráckých nacionalistů nebo arabských bojovníků ze sousedních zemí.

Útoky proti americké okupaci ničí iráckou ekonomiku stejně jako životy. Útočníkům se podařilo zastavit velkou část iráckého exportu ropy. ropovod vedoucí na sever do Turecka se stal opakovaně terčem bombardování a funguje pouze sporadicky. Ropná pole na jihu země zase nemají dostatek elektřiny, aby mohla pracovat na plný výkon, protože elektrická síť je terčem opakovaných útoků. Irák dnes údajně těží jeden a dva miliony barelů ropy denně namísto dvou až tří miliónů barelů, kterých by tato země mohla v mírových podmínkách dosáhnout.

Toto manko v příjmech za ropu, nikoliv nedostatek zahraniční pomoci, je skutečnou příčinou finanční krize Iráku. Každé snížení těžby o jeden milion barelů denně znamená při současné světové tržní ceně 30 dolarů za barel výpadek příjmů ve výši cca 30 milionů dolarů denně. Z toho lze vyvodit, že kdyby Irák zvýšil vývoz ropy o milion barelů denně, čehož po skončení útoků dosáhnou, měl by k dispozici dostatečné příjmy ve výši asi 10 miliard dolarů ročně, které by mohl použít na za-

hájení obnovy.

Irácká produkce ropy by se do tří let mohla zvýšit zhruba na pět milionů barelů denně. To by představovalo tři až čtyři miliony barelů denně oproti současné úrovni těžby, neboli přibližně 30 až 40 miliard dolarů ročně. Tato částka už postačuje nejen k obnově základních služeb, ale i ke značnému zvýšení životní úrovně a hospodářského růstu.

Tím by se stal Irák zemí se středními příjmy a hrubým domácím produktem na hlavu ve výši několika tisíc dolarů ročně včetně produkce jiného charakteru. Stručně řečeno by pak Irák vůbec nepotřeboval rozvojovou pomoc. Nejvyšší náklady v Iráku nepředsťávají rekonstrukce, ale americké jednotky. USA platí za pobyt 140 tisíc vojáků v zemi ohromujících 51 miliard dolarů ročně, což činí nepředsťavitelných 360 000 dolarů na vojáka za rok. USA by stažením svých jednotek z Iráku mohly ušetřit desítky miliard dolarů ročně. Pokud by v roce 2004 věnovaly pouhý zlomek těchto úspor Iráku, představovalo by to dostatek příjmů na rozvoj irácké vlády a na podporu obnovy těžby ropy.

Kromě šokující ztráty životů a financí poskytla Amerika iráckou válkou světu i další obrovskou medvědí službu. Soustředěním celosvětové pozornosti na ekonomickou krizi, která ve skutečnosti neexistuje, odvedla pozornost od vážných krizí, jež naopak existují. Svět by povstal a aplaudoval, kdyby USA svolaly dárcovskou schůzku za účelem řešení skutečných otázek života a smrti, jako jsou boj proti AIDS a hladomoru.

Tak např. boj proti AIDS, TBC a malárii. Na tyto tři choroby, kterým se dá předejít a jež jsou léčitelné, zemře v roce 2004 asi osm milionů zbláčených lidí. V roce 2001 svět založil Globální fond pro boj s AIDS, TBC a malárii. Bushova administrativa však pro příští rok 2004 vyčlenila 71 miliard dolarů na Irák a pouhých 200 milionů na tento fond. Jsou to až groteskně pokroucené priority. Ba co hůř, USA vybízejí další dárcovské země, aby takto chybně utrácely i ony.

Je načase, aby svět sdělil Americe nepřijímnou zprávu. Za americkou okupaci Iráku nebudou platit jiné země. USA musí dát jasné najevo, že mají v plánu rychle stáhnout své jednotky. Kromě toho by USA měly přestat utrácet takové sumy za vojenské výdaje a přeměřovat svou snahu k nejhudším lidem světa. K takovému finančnímu úsilí svět může a měl by se přidat.

A.V.

Být připraveni

V historii lidstva a tedy i naší země nebylo a není nic na věčné časy

V srpnovém čísle 30, týdeníku "Republika", pod názvem "Polemika", vyslovil pisatel zmíněného článku pan J.P. své obavy, jak sám říká, k některým názorům autorů článků. Pan J.P. sice souhlasí s obsahem, ale jak sám podotýká, chybí mu konkrétní návod jak zmíněné názory řešit. Vzhledem k citovaným větám, které pan J.P. uvádí, jde nepochybně o názory, které jsem prezentoval ve svých otištěných článcích. Považuji proto za svou povinnost se k této problematice zpětně vyjádřit. Chci předeslat, že chápu oprávněné obavy, jak v současných společenských poměrech u nás dokázat cokoliv změnit. Přesto jsem přesvědčen, že Republikánský program, který je založen především na principu národní pospolitosti, nacionálním cítění občanů a je tudíž v přímém protikladu s touto, nám systematicky ordinovanou, občanskou společností, není v budoucnosti bez šance na vítězství.

V historii lidstva a tedy i naší země nebylo a není nic na věčné časy. Každý společenský systém je svým způsobem časově omezen. Svoji kvalitou a efektivností si současně nese sám v sobě zárodek svého zániku. Tento časový úsek trvání je dán vnějšími a především vnitřními politickoekonomickými faktory. Nevěřím v životaschopnost vlády současných kosmopolitů a plutokratů. Po třináctileté zkušenosti je zřejmé, že hospodářská a tím i politická krize bude narůstat. Tato vládní a parlamentní reprezentace není schopná cokoliv řešit. Sociální nerovnost různých vrstev obyvatel se vzhledem k ekonomickému propadu bude neúměrně zvětšovat. Chystaná opatření v budoucnu pouze zvýší, již dnes vysoké procento občanů žijících na hranici bída. Nespokojenost většiny postižených zákonitě poroste a je pouze otázkou času, zda tato podstatná část národa bude mít trpělivost vyipit tento kalich hořkosti až do dna.

Ani oficiální ekonomové nevyklučují možnost ekonomického kolapsu, pokud se nepodaří zastavit narůstající dluhy. Nevěřím ve funkčnost a jakoukoliv možnost nápravy této tzv. liberální demokracie. Jakákoliv dílčí, byť i pozitivní opatření, by byly pouhým plácnutím do vody. V této zkorumpované společnosti nelze očekávat nápravu od těch, kteří tuto situaci způsobili, neboť jejich jedinou prioritou je osobní hmotný zisk. Pouze zásadní systémové změny mohou vytvořit klima, kde pracovitost a poctivost bude garantována zákony.

Odmítám jakoukoliv kolektivní zodpovědnost. Pouze odpovědnost každého jedince s adekvátní pravomocí na všech úrovních státní a politické správy a okamžitá odvolatelnost včetně trestního postihu může zamezit korupci a nepotismu (prosazování příbuzných, známých, rodinkaření), kterým je toto politické zřízení doslova prolezlé. Taktéž odmítám tzv. liberální pojetí svobody jednotlivce tak, jak je dnes vnímáno. Svoboda jednotlivce nemůže být samotučelná a musí být vždy v souladu ke společnosti, která mu ji garantuje. Svoboda nemůže být chápána v onom anarchistickém pojetí tak, že si mohou dělat co chci, ale pouze v mezích přesně stanovených zákonů a povinností vůči ostatním spoluobčanům. V tom spočívá rovnost každého před zákonem. Jakékoliv porušení této občanské povinnosti zna-

mená parazitovat na úkor ostatních. Tyto, zákonem vymezené svobody je každý slušný stát povinen pomoci svých institucí každému zajistit, ale zároveň jakékoliv porušení této vzájemné úmluvy adekvátně trestat. Je nepřipustné tolerovat komukoliv jakékoliv výjimky v podobě tzv. "pozitivní diskriminace", tím spíše, že tato anomálie poškozují majoritní část původních obyvatel naší země. Je to podobný anachronismus, jakým byly kdysi "Norimberské zákony" a měl by být v budoucnu, až se staneme právním státem, stejným způsobem odsozen.

Dost možná, že se moje názory, které uvádím a které jsem již dříve prezentoval zdají mnohým příliš utopistické a nesplnitelné. Na otázku, jak to uskutečnit, odpovídám: Až ekonomická situace, vlivem stávajících poměrů, překročí únosnou mez většiny obyvatel, pak se tito vážněji zamyslí nad tím, co jim bylo slibováno, co obdrželi a kdo to zavinil. Potom, jak jsem přesvědčen, ztratí voliči ve svém pudu sebezáchovy svou pověstnou volební vlčí mlhu a pochopí, že jediným řešením je především nevolit ty, kteří jsou jim soustavně doporučováni, v podobě různých předvolebních průzkumů. V takovém případě by skutečně opoziční program RMS byl chápán mnohem pozorněji a vážněji než je tomu dosud. To všechno v tom lepším případě.

V tom horším by vlivem narůstající nespokojenosti a stupňující se sociálních nepokojů mohlo dojít i na onu, kdysi zmíněnou a možná již zapomenutou "Vltavu".

Vstup do EU situaci nevyřeší, ale naopak. Vstupem bývalých států bývalého východního bloku, jinými slovy "chudých příbuzných" se situace zhorší nejen v těchto zemích, ale i pro stávající, nesporně bohatší, západní země. Nevěřím v úspěšnou spolupráci centrálně řízené Evropy. Tisícileté kulturní a národní tradice těchto zemí jsou natolik specifické, že je nelze uměle slučovat a řídit hrstkou anonymních byrokratů z Bruselu. Věřím naopak na všestranně výhodnou spolupráci všech zemí na základě svrchovanosti a suverenity. Pronárodně orientované strany a uskupení v současnosti mimoparlamentní subjekty u nás, to do budoucna znamená, zbavit se starého českého neduhu roztržitého a nejednoty. Je třeba do budoucích voleb zaujmout na bázi české národní pravice, v rámci podobného programu mimoparlamentních stran, sjednotit síly a společným postupem získat opět své místo v parlamentu. Bez ohledu na přání pana Grosse je nutné působit a pracovat především s mládeží. Hesla "Čechy Čechům" a "Nic než národ", budíž nám potvrzením, že máme mládež vlastenecky uvědomělou a v plném souladu s naším programem.

Volební neúspěch, kterému jsme se v minulosti nevyhnuli, by měl být poučením, jak napravit chyby, kterých jsme se v minulosti dopustili. Znamená to, být do budoucna lépe připraveni. Jak potvrzuje zkušenost z roku 1989, byli nejlépe připraveni komunisté. Ti ostatní včetně cinkajících klíčníků, kteří dnes tvrdí, že si všechno představovali jinak, byli pouhou doplňkovou štafáží.

Jan Říha, Prosečnice

"Zaorálek a opilec"

Předseda Poslanecké sněmovny ČR L. Zaorálek (ČSSD) prý vydal zákaz prodeje alkoholických nápojů ve stánku bufetu Poslanecké sněmovny ČR jen proto, že aféra s poslancem P.Kottem (ODS) jej k tomu donutila.

Jmenovaný prý však popíjel v blízké restauraci u "Schnellů", nikoliv ve sněmovně. Libivá politika Zaorálkova a ČSSD vede občany, pomocí sdělovacích prostředků, opět pouze k informacím, které "jsou určité pro veřejnost", ale zcela opomíjí, že ve sněmovně se nachází, kromě zmíněného bufetu, ještě několik jiných

restaurací a Poslanecký klub také s prodejem alkoholických nápojů.

Do dnešního dne je zcela nejasné "vyřešen" případ havárie aut, pod vlivem alkoholu u Kavana (ČSSD), o Zemanovi, Turkovi a dalších ani nemusím hovořit, neboť jsou mezi občany známí velmi dobře.

Tak jako dnes na fotografiích sdělovacích prostředků vypadá obličej poslance Kotta, tak kdysi vypadal obličej poslance Dostála jen s tím rozdílem, že tehdy byl neprávem obviňován dr. Sládek se svými příznivci.

Pozn: Posuďte sami!

V.O.Prostějov

Jak to vidí ředitel úřadu Jihomoravského kraje o nových volbách v Brně-Útěchově

Krajský úřad prošetřil všechny okolnosti rezignací a zaslal žádost o nové volby ministerstvu

Ministerstvo vnitra obdrželo žádost jihomoravského krajského úřadu o vypsání nových komunálních voleb v brněnské městské části Útěchov. Počet členů zdejšího zastupitelstva se dostal pod zákonný limit pěti, ale místostarosta (?) Miroslav Sládek odmítl, že by nastal důvod pro vyhlášení nových voleb a zpochybil platnost rezignací několika zastupitelů a jejich náhradníků. Proto krajský úřad prošetřil všechny okolnosti rezignací a zaslal žádost o nové volby ministerstvu. To je vyhlášeno zřejmě na leden příštího roku. Nynější zastupitelstvo Útěchova bude moci do voleb pracovat a roz-

hodovat pouze omezeně. Tolik citace z tisku.

A už to tady máme! Kdyby žil náš milovaný Karel Kryl, mohl by zazpívat píseň o omezené suverenitě, nebo by třeba k tomu rozhodnutí úřadu složil novou píseň, která by ukázala zrudnost postsametu a potěšila nás, kteří jsme ho obdivovali.

Pro nás, kteří nebyváme médii rozmazlováni, mám na mysli tzv. "objektivní" informace, by nebylo od věci, abychom si o omezení činnosti zastupitelů Útěchova mohli přečíst v Republice

Z.Š.

Adresováno bývalým příznivcům Republikánů

Zarážející je ten obrovský úbytek republikánských voličů. Cožpak lidé mění své politické přesvědčení jako ponožky, nebo tomu někdo šikovně napomáhá?

Zastavíme-li se nad zveřejněnými výsledky parlamentních voleb, nestacíme se divit. V roce 1996 získali republikáni, tehdy pod názvem SPRRSČ 8,01% hlasů. Sládka a jeho stranu volilo 489.349 občanů. V roce 1998 došlo na volby předčasně, v důsledku špatné vlády premiéra Klause, která padla. Průzkumy preferencí stran napovídaly pro republikány od 7 do 10%. Ještě předběžně, neúplně informace v den voleb, dávaly republikánům více jak 7%, aby za několik hodin skončily na 3,9%! Republikánům bylo přiznáno 232.965 hlasů a 20,9 milionů Kč, které nikdy neviděli. Ani naprosto stejný počet hlasů republikánů a důchodců ve třech okresech neuznala Ústřední volební komise za zmanipulovaný. Již tehdy byl záměr jasný. Zbavit se konečně nepříjemné opozice, se kterou si koalice nevěděla rady. Již tyto výsledky daly vzniknout mnoha polemikám.

Poslední volby do parlamentu v roce 2002 dopadly pro republikány ještě hůře. Výsledkem 0,97% nedosáhli ani na státní příspěvek za volby, který náleží až při dosažení 1,5%. Tentokrát je volilo už jen 46.325 občanů.

V roce 1998 se mimo jiné hovořilo o tom, že příznivci republikánů dali záměrně své hlasy soc. demokracii, aby se zbavili Klause. I když před volbami varoval dr. Sládek, že ODS a ČSSD, jakkoliv hrají nesmiřitelnou politiku, tak se po volbách spojí a vytvoří novou vládu.

Klause se nezbavíme. Přesně tak se to stalo. Premiérem se stal sice Zeman, ale předsedou parlamentu Klaus. Krásně se domluvili na koaliční dohodě, a dál vládli, a dál zemi devastovali. Státní dluh dosáhl příšerné výšky a stále narůstá. Zůstává otázka, proč voliči, když zjistili, že se Klause nezbavili, nezlepšila se pod vládou ČSSD ani ekonomika, ostatně vláda pouze jedné strany to dokázat nemohla, proč se v dalších volbách nevrátili zase k republikánům? Bylo by to jasné, rozumné a logické! Přece nebudou znovu volit strany, které se neosvědčily! Mnozí tak učinili, ale mnohem více lidí volby bojkotovalo.

Zarážející je ten obrovský úbytek republikánských voličů. Cožpak lidé mění své politické přesvědčení jako ponožky, nebo tomu někdo šikovně napomáhá?

Pokud o konečném výsledku rozhoduje Ústřední volební komise sestavená pouze z jedné politické strany a k tomu ještě vládnoucí (ČSSD), pak nemohou být výsledky objektivní v žádném případě. Počítačová technika dnes dokáže dělat zázraky, což potvrdil i náš statistický úřad, když jim v ekonomických ukazatelích nejdříve miliony chyběly a pak zase přebývaly. Statistika si vyzehlila zřejmě kádrový profil, zejména, když ke všemu ještě Nejvyšší kontrolní úřad u nich zjistil značné nedostatky. Dovolím si tvrdit, že všechny tyto skutečnosti velmi silně poškodily republikány.

Jak jinak by vypadala naše politická scéna, kdyby se s

republikány jednalo na rovinu, čestně a spravedlivě. Ústavní soud by byl musel uznat poslední volby Havla na prezidentský úřad, kdy byl dr. Sládek neústavně z voleb vyřazen, za neplatné, finanční úřad by musel být potrestán za nezákonně odmítnutí vyplatit republikánům státní příspěvek za volby 1998, veškeré pomluvy a obvinění republikánů z fašismu, rasismu, a rozkrádání stranických peněz měly sdělovací prostředky, zejména televize a tisk prohlásit za lživé a za podvody, neboť ani dlouholeté šourání se všech možných kontrol nenašlo vůbec nic, čím by se republikáni nebo dr. Sládek provinili.

Naopak, parlamentní strany podílející se na vládě (ODS a ČSSD) nesou plnou odpovědnost za machinace a podvody, dnes již všech ministerstev, protože kamkoliv přijde dělat NKÚ prověrku, všude zjišťuje neuvěřitelné nepořádky. Nevede se inventář, účty a faktury chybí, výdaje se nedají doložit, státní peníze se použily na soukromé účely, jedna hrůza za druhou. A výsledek? Vše zůstává při starém, nikdo nebyl potrestán. Státní pokladna je neustále prázdná. To jen občas se jako zázrakem objeví 11 miliard, které byly kdysi zastrčeny, až je ministr financí objevil jinak ale peníze na nic nejsou!

Ruší se školy, nemocnice, dráhy, prodávají se poslední státní podniky, ale stále to nestačí. Jak by se asi postu-

povalo proti republikánům, kdyby se dopustili jen nepatrného zlomku nezákonnosti, kterými naše politická scéna oplývá?

Chtěl bych tímto požádat všechny bývalé příznivce a možná i členy republikánů, aby přehodnotili své názory na českou politiku a nebáli se přiznat svou chybu, když volili někoho jiného. To se týká i těch, kteří přestali chodit k volbám. Nevěřte poplašným zprávám, že naše hlasy stejně nic nezmožou! Není to pravda! I manipulace a podvody mají své hranice. Naši odpůrci mají z politiky republikánů stále hysterický strach. Budou dělat vše možné, aby se do parlamentu nevrátili. Budou lhát, budou nás podvádět, zastražovat, ale tím jen dokazují svou nestabilitu, svou neschopnost, nabídnout něco lepšího než republikáni.

Zatím jen kradou jejich program, ale plnit své sliby nemíní. To jim zlomí vaz. Nyní se vyvíjí situace k možným předčasným volbám. Prominentní vrstva politiků, parazitů a příživníků naší společnosti si dělají iluze, že u moci zůstanou. Cítí již podporu EU. Ohrožiti je mohou jen republikáni. Proč by z nich měli stále takový strach?

Napište nám svůj názor do Republiky. Možná, že právě vaše argumenty pomohou najít správnou cestu dříve.

Josef Janda z Brna

Daně by měly být pro nové volby jedním z hlavních témat

Daň z příjmů osob je nyní třetí nejvyšší v USA, firemní příjmová daň osmá a daň z prodeje šestá

Republikánský názor na daně je všude stejný. Ne proto, že bychom chtěli opustit nutné sociální, zdravotní a vzdělávací programy. Prostě jen z toho důvodu, že chceme tyto programy financovat z jiných zdrojů, než ze zvyšování daní. Tato cesta totiž vede jen k útlumu hospodářství a tím také ke snížení toku peněz do státního rozpočtu. Naopak růst hospodářství lze nastartovat snížením daní a tento růst poté bude znamenat teprve dostatek peněz na sociální a jiné programy.

Dnešní Kalifornie se příliš nepadobá České republice. Určitou podobnost lze však najít alespoň v jedné věci. Obě země vydávají ze svých rozpočtů podstatně více, než kolik mají peněz, i když se jedná o naprosto odlišné sumy a roviny. V České republice také neexistuje v parlamentu opozice, která by dokázala tohoto momentu využít ke svržení vlády.

V Praze před časem Špidlova vláda teatrální pokus o vyslovení nedůvěry, který měl jen odvést pozornost veřejnosti od faktu, že v parlamentu skutečně opoziční politická strana neexistuje. O tom, zda to dokáže i guvernér Gray Davis mnozí pochybovali. Napovídaly tomu i poslední průzkumy, které ukazovaly, že Davise chce sesadit 54 procent obyvatel. Tak se také nakonec stalo. Cesta do čela nejbohatšího amerického státu se otevřela Arnoldu Schwarzeneggerovi. Toho teď čeká zásadní volba. Buď zvýšit daně, nebo hodně ubrat z peněz na školství, zdravotnictví a bezpečnost.

Rozpočet Kalifornie dosahuje výše 100 miliard dolarů, v posledních třech letech ovšem stát vyplácí každý měsíc o miliardou víc, než vybere. Na jednoho obyvatele třicetimilionové Kalifornie připadá téměř sedm tisíc dolarů vydaných ze státní kasy. Celooamerický průměr je o bezmála osm set dolarů nižší. I proto by v příštím roce mělo zadlužení "zlatého státu" dosáhnout astronomických 38 miliard dolarů.

Republikánský kandidát Arnold Schwarzenegger v jednom ze svých volebních sloganů hlásal: "Nemůžete utrácet více, než máte." Tvrdí, že hodlá v rozpočtu škrtnat, dosud však neupřesnil kde. S jedinou výjimkou navrhl, aby kalifornští zákonodárci nedostávali plat, dokud se stav státního rozpočtu nezlepší.

Úspory slibovali i ostatní kandidáti všichni, včetně

slavného herce, pouze neurčitě. Podle amerického statistického úřadu narostly kalifornské výdaje v roce 2000 o 13 procent, rok nato o 12 procent a loni o další desetinu. Letos by to podle odhadů expertů mělo být víc než osm procent. Stát navíc v těchto letech investoval do školství, najímal desítky tisíc státních zaměstnanců a zvyšil jim důchody. Dnes si na jejich výplaty musí brát úvěry.

Zemí zároveň krutě zasáhl propad internetového průmyslu, který byl výrazně soustředěn do hightech zóny v Silicon Valley. Během krátké doby "zmirzelo" 200 tisíc pracovních míst a s nimi i daně s příjmy.

A právě daně jsou dalším velkým kalifornským problémem. Oba demokratická kandidáti jak guvernér Davis tak i jeho sok Bustamante hodlali daně zvýšit. Davis navrhoval zvýšit daně u lidí s vysokými výdělky a u cigaret. Bustamante navrhoval zvýšení celé řady daní, včetně daní s cigaret a alkoholu, zrušení některých daňových úlev pro firmy. Celkově chtěl za rok na daních vybrat o 8 miliard více než dnes. Oba také hodlali zvýšit daň z automobilů.

Naproti tomu republikán Schwarzenegger daně měnit nechce vůbec. "Věřím v nízké daně a sílu trhu", prohlásil na volebním shromáždění v Sacramento.

Daňové zatížení Kalifornianů je už dnes poměrně vysoké a pokud je budou chtít zákonodárci ještě zvýšit, dostane se Kalifornie na čelo amerických států s nejvyšším zdaněním. Daň z příjmů osob je nyní třetí nejvyšší v USA, firemní příjmová daň osmá a daň z prodeje šestá.

Řada firem také už Kalifornii opustila, aby si našla prostředí příznivější pro podnikání, jiné o tom uvažují. Např. gigant General Electric zvažuje nabídku od státu Severní Karolína, aby tam přemístil své hlavní sídlo pro jadernou energetiku.

Nyní se deficit zvýší o 53 až 66 milionů dolarů. Právě na tuto částku odhadl státní sekretář Kalifornie náklady na volby a novináři s ní začali ihned strašit veřejnost. To však podle našeho názoru není nic ve srovnání s tím, co by následovalo, kdyby Kaliforniané nechali v guvernérském křesle demokrata jakéhokoliv zabarvení.

R.P.

... a tak to vidím já

Obraz devátý

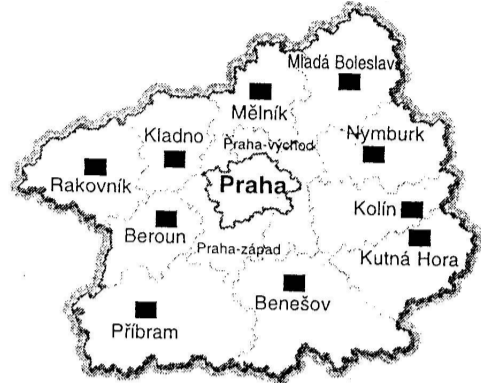
Léta poté, co jsme odrostli, byla vždy ve znamení vandrů. Ono se jim říkalo různé tramp, čundr, vandr a jistě by se našlo plno dalších pojmenování uživanými různými skupinami mládeže, které svůj vztah k přírodě vyjadřují tímto způsobem.

My jsme začínali dost skromně, ne příliš daleko od domova. Časem se délka našich cest zvětšovala a nakonec jsme mířili na celé týdny. Každý náš odjezd byl ale provázen vždy stejným jevem, který se se železnou pravidelností objevoval, ať už jsme jeli na pár dnů nebo týdnů, daleko nebo blízko. Pro tento jev se vžil termín psychologický hlad. Jakékoliv vzdálení se od spížirny nebo ledničky okamžitě vyvolávalo tak intenzivní pocit hladu, že naši vůbec první činností bylo vždy jídlo. Chleba, konzervy, třešně nebo pivo, vždy to, co bylo při ruce a nejsnadněji se připravovalo. „Muka“ hladu byla v oněch horkých letech doprovázena i žízni a někdy hrozil i tropický amok. S kamarádem V. jsme si to tak jednou pochodovali s batohy na zádech zpočátku svižně a s přibývajícím úpalem stále pomaleji po silnici. Nikde stín, nikde živáčka, kterého bychom mohli poprosit o vodu. Až jsme došli na náves, myslím vesničky Nové Dvory. Krásnou stinnou náves s menším bazénkem vydlabaným v kameni, nebo větším korytem, do kterého přitékala nádherná pramenitá voda. Nepřemýšleli jsme o tom kde jsme, k čemu koryto slouží, a snad jsme ani pořádně nevnímali svoje okolí. Ucpali jsme odtok, svlékli se a vlezli do vody. Sáhli jsme do batohu, vytáhli chleba s řízkem, vybavu ještě od maminky, nacpali si pusy a... Teprve potom jsme se na sebe počívali. V tu chvíli nás přepadl takový záchvat smíchu, že jsme měli co dělat, abychom se neutopili. Dlouho trvalo, než jsme vůbec byli opět schopni vnímat. Dva manici sedící na návsi v korytu plném vody, přezývající řízky, smějící se na celé kolo, obstoupení místními ženami, které přišly máchat prádlo. Tvářily se sice také pobaveně, ale myslím si, že se v té době visce ještě léta diskutovalo o tom, ze kterého blázince mohla ta individua být, a jestli je chytlí dříve, než mohli napáchat horší věci, než se koupat na návsi a řehtat se na celé kolo.

Vzpomínám si, že hned po maturitě jsme se vzpamatovávali z přestálého stresu u jinonických rybníků. Z několika nesourodých stanových dílců a stanů jsme vytvořili podivné monstrum, vystřáli je senem a věnovali se již jen koupání. Pláž tam byla na naše poměry neuvěřitelně bílá. Jídlo jsme připravovali tak, že jsme na písku nechali konzervy a ta v panující žaru měla co dělat, aby se neotevřela sama. Kolem poledne, nebo spíše když byl hlad, jsme jí trochu pomohli, chleba posloužil jako lžička. Taková příprava jídla splňovala hned několik nejdůležitějších požadavků byla velmi laciná, zabrala málo času a konečně nebylo zapotřebí umytí žádné nádoby. Všechno ostatní, nebo spíše všechno čas, jsme trávili koupáním a poleháváním na pláži. Dokonce jsme přišli na vynikající vylepšení. Abychom se nemuseli unavovat vstáváním při cestách z pláže do vody,

REPUBLIKÁNI MIROSLAVA SLÁDKA STŘEDOČESKÝ KRAJ (VZOR PRO TVORBU KRAJSKÝCH INTERNETOVÝCH STRÁNEK)

Motto : „Výchova k vlastenectví je výchova ku práci. Skutečný vlastenec si je vědom, že slouží svému národu poctivou prací, poctivým smýšlením, pevností zásad, svým životem. Považuje tuto službu za přirozenou. Tak přirozenou, že se jí nechce jako zásluhou. Nehonosí se svými city, ale je-li třeba, nabídne vlastní nejen svůj majetek a své schopnosti, ale i svůj život.“ Jan Uher (profesor MU v Brně a později UK v Bratislavě, 1891-1942)
 Charakteristika : Kraj je závislý v mnoha odvětvích a směrech na Praze, která je i jeho správním střediskem.

Rozloha (km) : 11 014
 Počet obyvatel : 1 106 738
 Počet okresů : 12
 Počet obcí : 1147

Okresy : Benešov, Beroun, Kolín, Kladno, Kutná Hora, Mělník, Mladá Boleslav, Nymburk, Praha východ, Praha západ, Příbram, Rakovník.

Složení předsednictva krajské organizace RMS:

PŘEDSEDA - Ljulin Christov
 kontaktní adresa : Boleslavská 28 293 06 Kosmonosy, tel. fax 326 726 061 326 724 521 776 628 977

TAJEMNÍK - Vladimír Mlejnecký
 kontaktní adresa : Kosmonautů 2841 276 01 Mělník, tel.: 606 540 098

ČLENOVÉ PŘEDSEDNICTVA - Ivo Vlk
 kontaktní adresa : Révová 2971 276 01 Mělník, tel.: 603 162 931
 -Jaroslav Dupák
 kontaktní adresa : Brodská 100 261 01 Příbram VII., tel.: 721 506 708
 -Petr Škrdlant
 kontaktní adresa : Víkova 767 274 01 Slaný, tel.: 603 519 898

Informace o konání akcí pořádaných krajskou organizací, nebo jednotlivými okresními a místními organizacemi

mi strany, najdete v týdeníku Republika, který je k dostání u prodejců tisku každý pátek. zájemci o členství v RMS a o práci v okrskových volebních komisích, případně o další formy aktivity se mohou obracet na některou z výše uvedených adres, či na sekretariát strany v Praze (Senovážné náměstí 6 II. patro, 110 00 Praha 1, tel.: 224 216 893, každou středu od 15- 18 hodin).

Po listopadu 1989 jsme si začali uvědomovat, že bohatství Československé republiky se rozkrádá a je systematicky ničeno. Majetek přechází do cizích rukou, čímž je ohrožena samotná podstata našeho národa a vlasti. Dospěli jsme k názoru, o nutnosti boje proti postupné likvidaci národa v globalizované Evropě, proti snižování životní úrovně a proti manipulaci s občany, kdy se dělá vše, aby naše společnost nebyla schopna jakékoliv obrany. Republikáni Miroslava Sládky proto vycházejí z toho, že za současného stavu naší společnosti je možné dojít k nápravě pouze opětovným upevněním národního podvědomí a tím pádem svobody a suverenity státu. Potom pevní sami v sobě budeme moci bez obav a zbytečného poklonkovaní hledět na cizí. Republikáni od počátku své činnosti smýšleli s tímto národem, republikou a demokracií poctivě narozdíl od polistopadové vládnoucí garnitury!

Podrobné body republikánského programu naleznete na celostátní webové adrese RMS.

Vážení spoluobčané!

V současnosti je většina našich sdělovacích prostředků přímo v rukou, nebo alespoň různými způsoby pod dohledem, cizáckého nadnárodního kapitálu, který v převážné většině pochází z Německa. Tomu odpovídá jak všeobecná informovanost, tak především zprávy o vlastencích a národovcích. Zvláště to platí o Republikánech a jejich předsedovi PhDr. Miroslavu Sládkovi. Proto se na Vás obracíme s tímto otevřeným dopisem.

Poznali jsme Miroslava Sládky jako povolání ducha českého národa, který je schopen vést tento národ správnou cestou. Úkolem národa je však poznat vždy toho pravého vůdce. Nedokázali to přestává mít takový národ za nějaký čas místo mezi ostatními a následuje jeho nevyhnutelný pozvolný úpadek.

Každý pravý vůdce totiž chová pojmy jako spravedlnost, lidství, čest v sobě ve svém nitru živé, nezneuzívá jich, jako lidé toužící jen po moci, nebo k získání důvěry lidí pro svůj prospěch. Myslí v prvé řadě především na prospěch celku národa a státu. Vůdci a představitelé státu jsou vždy poměrným zastoupením, zrcadlovým odrazem jeho obyvatel. Tato skutečnost je vyryta do dění lidstva od jeho stvoření železným rydlem a nemůže být účelově změněna.

Lidstvo jde stále dolů svým pochybným směrem a vždy docházelo k tomu, jak můžeme z dějin poznat, že každého velkého hlasatele pravdy špinilo (jak to dnes vidíme u nás v případě PhDr. Miroslava Sládky), pronásledovalo, či dokonce zavraždilo. Málokdy byl takový vyslanec vítán. Je také zřejmé, že jen tam, kde jsou nějaké skutečné hodnoty, bývá toto napadáno a nenávisťně špiněno.

Věříme Vám občanům, že konečně poznáte, kdo to s touto zemí a národem myslí dobře. Rozhodnutí bylo a je na každém z Vás. Vybrat si je možno jen ze dvou možností 1) lhostejnost a zdánlivě dočasné pohodlí, 2) skutečný zájem o veřejné dění a činnosti práce. Z toho totiž vyplývá buď chudoba (jak morální, tak materiální), nebo slušný a čestně prožitý život. Jak si zařídíme svůj byt je pouze na nás a nikdo nám s tím nepomůže, spíše naopak. Pokud se rozhodnete pro druhou možnost jsme tady my Republikáni Miroslava Sládky.

Děkujeme

... a tak to vidím já

přešli jsme na styl „lachtan“. Za mohutného mručení a pokyvování hlavami jsme se odplazili do vody a vylézání z vody probíhalo úpině stejně. Obrovský vynález. Za celý den od rána do pozdního večera jste se nemuseli zvedat, kolem jen horký písek, více než teplá voda, modré nebe a žhnoucí slunce.

Při jednom takovém lachtaním přesunu, ještě na mělčině, vyskočil K., postavil se a vyvolal přímé zděšení tak očividným porušením pravidel hry. Jeho výkřik vše vzápětí vysvětlil. Nad pláží zahlaholilo: „Podívejte, co jsem našel!“ a v jeho ruce se objevila kompletní zubní protéza. A už k nám zpozvzdál chvátil postarší pán a křičel: „Dáte je šem, to šou moje žuby!“ Přitítil se, zmocnil se jich a s nebývalou rychlostí je vrátil na své místo. „Díky, včera jsem je tady ztratil.“ a zmizel.

Naše cesty nebyly provázeny vždy jen lenošením. Jednak jsme poznali celou zem, naše cesty vedly samozřejmě i na Moravu a do nejvýchodnějších cípů Slovenska, jednak jsme pěšky nachodili plno kilometrů. Jednou jsme za den přešli z Jihlavy na Vranovskou přehradu, měřeno dnešními výkony železných mužů nic moc, ale stačilo by to asi i dnes.

Noc před cestou byla poznamenána strašidelným zážitkem. Mírně zviněná krajina, potůček, skupiny stromů a keřů a nížko nad zemí pásy husté mlhy. Tak nížko a nepravidelně, že něco bylo vidět nad nimi a něco i pod nimi. Spali jsme v tzv. jehlanu, stanu ze dvou dílců cely a tak malém, že nám z něho koukaly jak nohy, tak alespoň část hlavy, skalp. A do této idylly se ozvalo štěkání v tak hluboké poloze a tak obrovské síly, že jsme se probudili. Brzy se ke štěkání přidalo i dunění země a to už nemohlo být pochyb o tom, že se jedná o psa baskervillského. Žádný jiný tvor by nebyl schopen vydávat takové zvuky. Nebylo ani nutné řešit otázku co dálát, protože jsme byli tak jako tak ztuhlí, dílem chladem, dílem strachem. Sousedovi po pravici V. dokonce olíz vlas a potom stejně tak záhadně jako se objevil i zmizel. Dodnes žije tento tvor jen v naší fantazii, slyšeli jsme jeho běh, vytí. To je vše, mohl to být zrovna tak duch, ale musel být jistě hrozný.

Nejsem básník, ale snad největším zážitkem z těchto cest bylo ranní probuzení v lese. V té chvíli to ani les není, klenba z korun stromů je podpírána jen průzračnými sloupy ze slunečních paprsků, na stéblech trávy a v krajových pavučinách se třpytí kapky rosy a hudbu obstarávají neviditelní zpěváci. Je to chrám, pokaždé jiný, ale stále stejný, rodná zem.

nashuatec

1205

kopírka a tiskárna formátu A4
 rychlost 12 kopií i tisků za minutu
 výstupní kvalita 600 dpi
 jedno zařízení v kanceláři
 s jedním spotřebním materiálem
 jednou skenuje, mnohokrát tiskne
 standardní paměť 8 MB, ostrý a čistý tisk
 kopírování fotografií - FOTOREŽIM
 plně uspokojí vaše potřeby
 v oblasti běžné práce s dokumenty

Cena 1 kopie 0,38Kč

1205
 kopírka + tiskárna
19.900,-
 tiskový modul zdarma

←RS→
REPOSERVIS
 Brno, Křížová 4, tel.: 543 248 776
 Jihlava, Masarykovo nám. 43, tel.: 567 308 444
 Znojmo, Dr. Milady Horákové 5, tel.: 515 221 285
 Žďár n. Sázavou, Nádražní 33, tel.: 566 628 289
 www.reposervis.cz

Oznámení

Dne 15.11.2003 se od 11 hodin koná krajské setkání členů a příznivců RMS s předsedou naší strany PhDr. Miroslavem Sládkem v klubu restaurace Babylon, Ostrava-Kamenec, Bohumínská 63. Občerstvení zajištěno. Od 15 hodin se poté koná beseda s občany Ostravy.
 Zve Krajský výbor RMS